

Bergen til Kristiania vil, efter hvad jeg har bragt i Erfaring, tage omtrent 18 Timer. Jeg tillader mig stærkt at fremhæve denne Sags Betydning.

Jeg maa endvidere bemærke, at det ikke er tilstrækkeligt, at vi faa en god Dampskibsforbindelse mellem København og et enkelt eller nogle faa Steder paa Øerne. Man kræver, at Københavnsskibet anløber flere Steder paa Øerne, end det gør nu, og dette er ogsaa nødvendigt, naar vi, som jeg haaber, faa et Par Trafikhavne paa Øerne, hvorfra de indførte Varer ved Hjælp af lokale Dampskibe kunne fordeles, og hvor Udførselsvarerne kunne lagres. Saadanne Havne kunde tillige faa stor Betydning for Fiskeriet. Da Spørgsmaalet om Anlæg af Trafikhavne ikke ligger for i Øjeblikket, skal jeg ikke omtale det nærmere, men jeg vil dog gøre nogle Bemærkninger desangaaende.

Spørgsmaalet om Anlæg af Havne har ved Regeringens Foranstaltning været undergivet sagkyndig Undersøgelse i de sidste Par Aar. Denne, som nylig er afsluttet, er bleven foretaget af Statens egne Ingeniører. De nylig stedfundne Telefonanlæg paa Øerne ere ligeledes foretagne under Ledelse af en Statsingeniør. Endvidere ere private indenlandske Ingeniører for Øjeblikket beskæftigede med et ikke helt ubetydeligt Anlæg for et færøsk Selskab. Dette, mener jeg, er den rette Vej. Vi have paa vore Øer Brug for Sagkundskab, for Fagfolk, men det er aldeles ikke nødvendigt at hente disse fra Udlandet.

Jeg skal dernæst omtale de lokale Samfærdselsmidler. For Øjeblikket foregaar Samfærdselen paa Øerne ved Hjælp af et Dampskib, der støttes af Amt og Stat; endvidere ved Hjælp af regelmæssige Postture, om Sommeren en Gang om Ugen, om Vinteren en Gang hver 14de Dag, og endelig ved det saakaldte Skydsvæsen; en Institution, der nu er ganske forældet. Det, der for Øjeblikket af de herhenhørende Spørgsmaal vedrører Finanslovsforslaget, er Spørgsmaalet om Anlæg af Køreveje, som jeg derfor skal omtale noget nærmere.

I hvorvel en Forbedring af Samfærdselsmidlerne paa Havet for os maa være det vigtigste, har man dog samtidig haft Øjnene aabne for, at Færdselen paa Landjorden ogsaa har sin Betydning som Led i det hele Kommunikationsvæsen. Som Følge deraf har Lagtinget ladet Spørgsmaalet om Anlæg af Køreveje underkaste en sagkyndig Undersøgelse samtidig med, at Spørgsmaalet om Telefonanlæg blev undersøgt. Telefonanlægget er nu allerede ble-

vet fuldført, Amtet fik en Bevilling i sidste Samling fra Statskassen hertil. Desværre bleve Anlægsudgifterne noget større end beregnet, og jeg tillader mig at henstille til den højtærede Justitsminister, om der ikke som Følge deraf kunde ydes endnu en lille Bevilling. Spørgsmaalet om Anlæg af Køreveje med Tilskud af Staten har været Genstand for Forhandling i Lagtinget de tre sidste Aar, og Tinget har baade i 1905 og i indeværende Aar rettet Henvendelser derom til Regeringen. At Regeringen vil stille sig imødekommende med Hensyn til denne Sag, slutter jeg dels af Regeringens Stilling til forskellige andre Sager, dels af Udtalelser, som indeholdes i en Skrivelse af 15. Marts dette Aar fra Justitsministeriet, som blev forelagt Lagtinget. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. Man ønsker en begrænset pekuniær Støtte; det drejer sig ikke om store aarlige Summer. Jeg vil desuden anse det for meget heldigt, om vi *hernede fra* ligesom ved Telefonanlægene kunde faa sagkyndig Ledelse af dette Arbejde. Jeg venter ogsaa, at Folketinget vil støtte denne Sag. Flere af de ærede Medlemmer have haft Lejlighed til i Aar at se, hvor langt vort Vejvæsen er tilbage. Vi have kun nogle enkelte Stumper af Køreveje og ikke en eneste, der forbinder beboede Pladser.

Nu er der Ønsker fremme om Anlæg af saadanne Veje; man vil paa Øerne ofre ikke saa lidt eller forholdsvis meget derpaa, idet man vil yde en Del af Anlægsudgiften, selv udføre Arbejdet og endelig overtage hele Vedligeholdelsen. Anlægene ere saa betydelige, at de ikke kunne udføres uden Støtte af Statskassen, som jeg derfor haaber vil give et rundeligt Tilskud. Saavidt mig bekendt, har Staten herne i sin Tid gennem Hæren, Militæret, ydet Bidrag til Anlæg af Landeveje, ligesom Staten har bidraget overordentlig meget til Jernbanevæsenets Udvikling; og dens Hjælp paakaldes fremdeles til Anlæg af Jernbaner. Vi tør da maaske vente, at Staten vil støtte de Samfærdselsmidler, som hos os træde i Jernbanernes Sted, nemlig Landeveje og Søforbindelser. Jeg skal henvise til, at den engelske Stat for over 50 Aar siden har anlagt Landeveje paa Shetlandsøerne og betalt $\frac{2}{3}$ af Udgiften; endvidere til, at man i Norge fra Statens Side gør overordentlig meget for Anlæg af Landeveje. I Finmarken, hvis Natur saa meget ligner vor, har Staten tidligere betalt hele Anlægsudgiften ved Vejene og har i den senere Tid betalt $\frac{14}{15}$, ja, indtil $\frac{19}{20}$ af